

Здравствуйте
Володимиру Антоновичу.

Прочитав статтю “33-й голод” в “Сільських вістях” про створення “Книги меморіалу” рішив переслати Вам випуску із протокола про амністію мого батька який був осуджений як злосний симулянт за не сдачу хліба а потім реабілітований .

В мого діда Зоря Леонтія Трох. було біля 1.5га землі а батько проживав в одній хаті з дідом (вірніше в дідовій коморі) дід не мав чим виконати поставку хліба но був старий то замість його був осуджений мій батько як куркуль. Всіх нас з хати висилили діда, бабушку, тітку і мене а мама поїхала строїти залізну дорогу до Білокорівців в Житомирській області. Забрали з нашої комірчинки все до останньої картоплини і ряднини і тільки в чому я був вийшов на двір но найшлись добрі люди і дали нам притулок у своїй хаті це дідусеві бабусі тітці і мені отак ми і переживали 33 в голоді і холоді на одних буряках і на щастя вижили всі, а в селі мерли сім'ями. Не знаю як батько добивається правди но його помилували а таких як він були тисячі нівчому не винних людей

З повагою до Вас. Михайло Семенов. Зоря

Мій адрес Вінницька обл.
Калинівський р-н
с. Котюженці
Зоря Михайло Сем.

Якщо цей папірець Вам потрібний і Ви маєте можливість напешіть мені хоч пару слів.